

En fransk filosof Emanuel Mounier har vært en foregangsperson innenfor en filosofisk retning sterkt beslektet med eksistensialismen. Denne filosofiske retningen kalles "personalisme." Mounier sier om personen at vedkommende stiller seg til disposisjon, er ansikt mot andre, ser fremover og innehar en klar holdning. I lys av dette vil vi oppleve en person som et konfronterende, selvstendig og fritt menneske. Vi ser for oss et menneske med naturlig autoritet og moralske holdninger. Et slikt menneske er gjerne en vi husker fordi vedkommende har gjort inntrykk på oss ved sin væremåte. Det trenger ikke å bety at vedkommende er høyrøstet eller svært «synlig»- ofte kanskje tvert imot. Men vi legger merke til en person med naturlig utstråling, en som våger å stå for noe uten at man har behov for å forsvare sine standpunkt hele tiden, ofte en observerende og lyttende person. Slike mennesker er en påminnelse om det ekte, en som bryr seg om andre, som vil noe fordi vedkommende er i en konstant observerende dialog med omgivelsene. Slik er idealet at en lærer skal og bør være; et sterkt menneske i relasjon, tilstedeværelse og i dialog.

Dere lærere på St. Paul skaper trygghet, glede, dere skaper fornøyde elever, trivsel og stort sett gode resultater. Dere har et engasjement, innsyn i elevers behov og mulighet, dere viser en vei å gå - skaper en skoleatmosfære som er god for kunnskap og menneskelig utvikling.

I et katolsk perspektiv er det jo klart at menneske først og fremst er noe man *blir*, - et spørsmål om danning. Mennesket er under konstant utvikling fra vugge til grav. Denne utviklingen er naturligvis ikke bare et spørsmål om å samle stadig mer kunnskap, men først og fremst å utvikles som menneske. For Kirken betyr det å finne frem til seg selv, å bli seg selv, den man virkelig og egentlig er, det vil si den Gud har tenkt seg at man skal være. Et menneske som således har funnet seg selv, forstår seg som Guds barn og bærer i sitt hjerte kjærligheten til ham, og dermed til alt han elsker: medmenneskene, skaperverket, fortid, nåtid og fremtid. Vi skal tro på våre egne muligheter til å frigjøre oss fra det som skader vår menneskelighet - og vi skal tro på hverandres muligheter til å utvikle de beste sider av personligheten.

Ser vi disse mulighetene hos hverandre, da får vi respekt for mennesket, for Gud, hverandre og elevene.

En velfortjent og god juleferie ønsker jeg dere ALLE!

Romy Mikkelsen
Rektor